

22.02.2014 г. / 23:23:22

Вяра

26.04 по еретическия, †13 април по църковния календар - Св. свещеномъченик Артемон. Св. мъченик Крискент. Св. мъченица Томаида

Страданията на свети свещеномъченик Артемон (303 г.)

Св. Артемон. Икона с житие. Края на XVIII в. Централна Русия

През царуването на Диоклетиан възникнало страшно преследване на християните: по всички градове и области на римската държава били разпратени мъчители, за да принуждават християните да принасят жертви и да се покланят на идолите, а които се противопоставят, да бъдат подлагани на наказания и смърт. Такъв едни пратеник, на име Патрикий, пристигнал в Лаодикийската област, където незабавно пристъпил към изпълнение на царската заповед.

Още преди да дойде Патрикий, Лаодикийският епископ, блаженият Сисиний, научил за скорошното му пристигане и съпроводен от светия презвитер Артемон и няколко християни проникнал през нощта в капището на богинята Артемида и изгорил всички идоли, като предварително ги строшил. След това се върнал в своята християнска църква, която била на разстояние един час път от града, извършил обичайното богослужение и се обърнал към верните с такива наставления:

- Деца мои, носят се слухове, че към града се приближава антихрист, за да избие християните. Не бойте се, за да не може нищо - нито огън, нито меч, нито зверове, нито никакви други страшни смъртни наказания - да ви отлъчи от любовта Христова.

Когато Патрикий пристигнал в града, най-първо принесъл жертва в капището на Аполон; в същия ден устроил зрелища за народа и обявил царския указ, който забранявал изповядването на християнството. След петдневни увеселения със зрелища и ловуване, Патрикий поискал да принесе жертва на Артемида, но като влязъл в капището, за свое учудване не намерил там идоли.

- Къде са те? - запитал.

Някой от заобиколилите го гърци отвърнали, че статуите на Артемида и другите идоли е унищожил епископ Сисиний с участието на своя свещеник Артемон и другите християни. На въпроса на Патрикий, къде са сега епископът и християните, отвърнали, че всички християни са се събрали в своята църква. Патрикий тутакси седнал на коня и се насочил, съпроводен от въоръжените си воители, към християнската църква, с намерението да умъртви християните, а Сисиний и Артемон да предаде на смъртно наказание чрез разсичане на части. Но когато Патрикий бил вече близо до целта на своето пътешествие и до църквата оставало не повече от едно

поприще (поприще - 1000 крачки), започнал така силно да се тресе, че паднал от коня; силна температура последвала треската и трябвало да внесат Патрикий на носилка в първия срещнат на пътя дом. През нощта, обкръжен от войници, които със свещи стоели и очаквали смъртта на своя началник, той казал на своите най-близки слуги:

- Християните са ме проклели и техният Бог ме мъчи.

Онези отвърнали:

- Силните богове и светлата богиня Артемида ще ти върнат здравето.

Като изпитвал силни болки и вече не мислел, че ще остане жив, Патрикий казал на воините:

- Идете в християнската църква и кажете на епископ Сисиний: "Тъй казва царският пратеник, Патрикий - велик е християнският Бог! Помоли Му се да ме избави от тежката болест; тогава аз ще направя от злато твоето изображение и ще го поставя наред града".

Воините отишли и предали думите на Патрикий на епископа. Той наредил да му предадат следния отговор:

- Твоето злато нека да си остане при тебе; ако повярваш в нашия Господ Иисус Христос, ще бъдеш здрав.

Патрикий повторно изпратил при епископа пратеници, като казал:

- Вярвам в твоя Бог, само да ме излекува.

Епископът се помолил за него и Патрикий веднага оздравял, като напълно се избавил от болестта.

Няколко дни след оздравяването си Патрикий се отправил към палестинския град Кесария. Когато се отдалечил

приблизително на три поприща от Лаодикия, срещнал на пътя светия презвитер Артемон, който се връщал от лов. Той улавял диви зверове с Христовото слово, а след него вървели два елена и шест диви магарета. Свети Артемон ги водел при епископ Сисиний, който много искал да има диви зверове в своята градина. Като заповядал да спрат колесницата, Патрикий запитал Божия раб Артемон:

- Как си хванал тези диви зверове?

- Хванах ги със словото на моя Христос - отвърнал той.

- На мен ми се струва - отново запитал Патрикий, - че ти, старче, си християнин?

Свети Артемон отвърнал на това:

- От млад съм християнин.

Тогавя Патрикий заповядал да оковат светеца с две вериги и го предал на двама воина, които да водят свети Артемон след него до Кесария. Като нямал възможност да продължи пътя си, свети Артемон се обърнал към животните, които го следвали, и им заповядал да отидат при епископ Сисиний. Те тръгнали и се спрели при вратите на църковната ограда. Епископът запитал вратаря:

- Откъде са дошли тези зверове?

Единият от елените, като получил от Бога дар слово, казал:

- Божият раб Артемон, когото нечестивият царски пратеник улови и сега вързан го води в Кесария, той ни прати при тебе.

Епископът се ужасил, като чул човешка реч от елена, и същевременно се натъжил, като разбрал, че са хванали Артемон. Повикал дякон Филей и му казал:

- Стана ново чудо! Ето един от тези елени, които виждаш

сега, с човешка реч ми предаде, че Божият раб Артемон е хванат от нечестивия Патрикий и вързан го водят в Кесария; аз не мога да сдържа ужаса си, като гледам елена, който е придобил дар слово, и скръбта си при мисълта за случилото се с Артемон. Вземи просфора и иди със слугата в Кесария; разузнай, истина ли е това, което говори еленът.

Дяконът взел просфората и като се помолил, се отправил заедно със слугата на път. Като пристигнал в Кесария, той наистина намерил свети Артемон, затворен в тъмницата. Сърдечно го приветствал и му казал:

- Рабе на Вишния Бог и пастирю на словесни овци, ние и досега нямаше да знаем как си се разделил от нас и си попаднал в ръцете на мъчителя, ако еленът не беше разказал за това на епископа. По тази причина той ме изпрати тук да проверя истина ли е това, което казва еленът; епископът много скърби за тебе.

Свети Артемон му отвърнал:

- Върви, служителю Божий, да известиш на моя владика, светия епископ, че съм доведен на мъки заради Христа и седя в тъмница; нека се помоли за мен, та да побежда коварствата на мъчителя христоненавистник и да стана съпричастник на Христа.

Като се целунали един друг, те се разделили. Дяконът се върнал обратно, а свети Артемон останал в тъмницата. Когато дяконът се върнал и предал думите на свети Артемон на епископа, той със сълзи се помолил така:

- Господи Иисусе Христе, Който си избавил Даниила от устата на лъвовете и Си спасил тримата младежи в огнената пещ на Навуходносор, избави и Твоя раб Артемон от враждебния Патрикий, дай му сили да преодолее коварствата

на мъчителя и го причисли към лика на светите мъченици.

Един ден, когато устройвал зрелища в Кесария, Патрикий заповядал да доведат при него Артемон и го запитал:

- Кажни ни, старче, как те наричат.

Той отвърнал:

- Аз се наричам раб на Христа, моя Бог, и съм Артемон.

- Ти ли счупи скулптурата на великата богиня? - казал Патрикий.

- Аз.

- Кажни ми - отново запитал Патрикий - как преодоля силата на богинята и не пожали нейното изображение? Как не се побоя от наказание? Та тя само поради своята кротост още не ти е отнела живота.

- С молитва към моя Бог - възразил Артемон - ще удържа победа дори и над теб и твоите мъчения; колко повече мога да надвия мъртъв и ням идол.

Патрикий казал:

- Като чух името - Артемон, - помислих, че си раб на богиня Артемида; предполагам, че тя е опазила живота ти за това, че си неин съименник.

Свети Артемон възкликнал:

- Беззаконен, безбожен и помрачен по ум сине на дявола, ако искаш да знаеш за моето име, нека ти бъде известно, че то ми е дарено от Бога още по времето, когато съм се намирал в утробата на майка си.

Патрикий продължавал да го увещава:

- Пожали старостта и белите си коси, принеси жертва на великия в този град бог Асклепий.

- Шестнадесет години - отвърнал светият - бях четец в църквата на моя Бог, двадесет и осем години бях дякон, като четях светото Евангелие; тридесет и три години нося презвитерския сан, като уча и наставлявам, с Христовата помощ, хората по пътя към спасението, и сега ти искаш, подражайки на тебе, да принесе жертва на беса, който е в безчувствения идол! Все пак аз искам да погледна твоя бог и да изпитам силата му.

Патрикий казал:

- Велика сила и слава притежава бог Асклепий: който не му принесе кадило с молитва пред дверите на храма, не може да влезе вътре.

В капището на Асклепий живеели змии, на които веднъж в годината жреците носели сладка храна.

- Да идем при храма на Асклепий - казал свети Артемон - и ако той не ми позволи да вляза в него, ще му принеса кадило.

И ето, че когато светият приближавал, съпровождан от Патрикий и народа, капището на Асклепий, змиите, по-точно злите духове, скрити в тях, като не можели да понесат приближаването на надарения с Христова сила мъченик, надигнали страшно свистене и смут в капището, та то цялото се разлюляло като дърво от вятър; Патрикий и народът видели това и побягнали от страх. Патрикий казал на светеца:

- Виждаш ли колко голяма е силата на Асклепий, който никого не допуска при себе си, без предварително да му е принесъл кадило.

- Нареди жрецът да отвори храма, за да вляза - казал свети

Артемон на Патрикий.

Онзи заповядал на един от жреците да направи това. Жреецът на име Виталий казал, като се обърнал към Патрикий:

- Докладвам на твоята пресветла власт, че не мога да отворя храма, преди да възнеса кадило с молитва, защото страшен е гневът на бог Асклепий - и като взел кадилото и възнесъл обичайното, отворил вратите на капището, а самият той веднага се отдалечил. Тогава Патрикий, като стоял отдалеч, казал на светеца:

- Старче, ако можеш да влезеш, влез!

Свети Артемон, като се приближил към вратите и направил кръстно знамение, безстрашно влязъл вътре и змиите застинали неподвижни. А светецът се обърнал към Истинския Бог с такава молитва:

- Господи Боже мой, Който чрез Своя раб Даниил съкруши вавилонския Вил и уби змея, и сега Ти с Твоята сила чрез мен грешния съкруши главите на тези змии, за да се прослави Твоето свято име!

След това забранил на змиите да вредят на когото и да било, заповядал им да го последват и излязъл заедно с тях навън. Като видели змиите да излизат от храма, народът и Патрикий изпаднали в ужас и хукнали да бягат. А свети Артемон извикал след тях:

- Защо бягате? Не бойте се, спрете и погледайте сега как със силата на истинския Бог, в Когото вярвам, ще умрат пред очите ви тези змии.

После духнал към тях и те тутакси се проснали в нозете му мъртви, като поразени от гръм. И казал свети Артемон на Патрикий:

- Виждаш ли как боговете, които почитате, умряха от силата на Бога и Отца на нашия Господ Исус Христос?

Народът и Патрикий се ужасявали, гледайки убитите без никакво оръжие змии; едната от тях била толкова голяма, че ширината ѝ стигала пет лакти, а дължината - двадесет и пет. А жрецът Виталий възкликнал със силен глас:

- Велик е християнският Бог и велика е силата на този мъж, който с едно духване уби такива змии!

После паднал в нозете на светеца и казал:

- Рабе на Вишния Бог, няма да се отделя от тебе, умолявам те: запечатай и мен със силата на твоя Бог, та и аз да стана свършена овца от твоето стадо; досега живеях с лъжа, вярвах на идоли и в тези змии, но сега познах истинския Бог.

Безбожникът Патрикий с ослепяла душа, макар да виждал такова страшно чудо, не искал да познае истинския Бог. Той предполагал, че свети Артемон е убил змиите не с Божиата сила, а чрез някакво вълшебство. Като не можел да понесе срама и преизпълнен с гняв поради посрамването си и убийството на змиите, той заповядал отново да заловят светия мъченик и да го изправят пред неговия несправедлив съд на изтезание. Тук с гняв казал на светеца:

- Ако не ни разкриеш с каква сила уби змиите на великата богиня Артемида и светозарния Аполон, ще те разреже на парчета.

- Със силата Христова и с помощта на изпратения от Бога архангел Рафаил убих вашите змии - отвърнал свети Артемон.

- Може ли Разпнатият от евреите да има такава сила? - усъмнил се Патрикий.

Тогава светецът възкликнал:

- Обезумял си от злоба, наследнико на ада и древната змия, ти вече чу, затова чуи още веднъж, че от силата на моя Бог умряха вашите змии.

От тези думи Патрикий се изпълнил с ярост и заповядал да нагорещят голям железен тиган; след това наредил да опънат на него разсъблечения мъченик и да го удрят с нагорещени железни прътове, като режели с остриите жезла членовете му; при това говорел на свети Артемон:

- Виждаш ли, непокорни старче, как страда тялото ти от мъките.

А страдалецът, вдигнал очи към небето, се молел:

- Господи Иисусе Христе, не допускай езичникът да се присмива на Твоя раб; Ти знаеш, че търпя страданията заради Теб; дай ми търпение да ги понеса и да бъде посрамен врагът. Чуи, Боже, молитвата ми и приеми молбата ми, Боже Саваот! Ти си сътворил небето и земята и си изпълнил с чудеса цялата вселена; Ти си Господ на всичко и никой не може да устои срещу Тебе; заради Твоята милост спаси ме, Господи. Ти си показал, че е невинен беззаконно убития незлобив Авел, Ти си възнаградил Твоя угодник Енох, като си го взел на небето, Ти си опазил Ной в ковчега и чрез благословение си възвисил свещеника Мелхиседек, Ти си прославил Авраам заради жертвата му, умножил си чедата на Иаков, избавил си от содомския огън Лот, възвеличил си Иов заради търпението му. С Твоята помощ Иосиф е победил плътските страсти и е възтържествувал над враговете. Моисей, Твоят раб, и всички праведници, над които си проявил Твоята сила, показала тяхното благочестие, възхваляват Тебе, Бога, Който ги е прославил. И аз, Твоят раб, Господи, Те моля: помилвай ме заради Твоята милост и с Твоята сила ми помогни.

По време на молитвата на светеца в Кесария притичал

еленът, който в Лаодикия проговорил на епископа с човешки глас; като преминал през изпълнения с народ площад, той паднал в светите нозе на мъченика и започнал да ги ближе с език. После, като получил отново по Божия повеля дар слово за изобличаване на нечестивеца и за негова посрама, застанал срещу Патрикий и започнал да говори:

- Разбери, нечестивецо, че няма нищо невъзможно за Бога: за да покаже силата Си, Той може да надари с реч и безсловесните. Знай, че Божият раб Артемон скоро ще се избави от мъките, а теб две птици ще те хванат и ще те хвърлят в кипящ котел, защото безчовечно измъчваш праведен човек и се отрече от Бога, Когото призна за истински, и в Когото повярва.

Безбожният Патрикий сметнал изобличението на дивото животно за магьосничество, изпаднал в ярост и заповядал на воините си да убият елена; един от тях метнал със сила копието си по него, но еленът отскочил и копието ударило един от приближените на Патрикий, пробило му корема и той веднага умрял. Патрикий се натъжил за него, тръгнал си от съдилището и заповядал отново да затворят мъченика в тъмницата.

На сутринта заповядал да напълнят голям котел със смола и да я кипнат, за да хвърлят в него мъченика надолу с главата. Когато заповедта била изпълнена, доложили на Патрикий, че всичко е готово. А той, като искал лично да види смъртта на Артемон, се качил на коня и тръгнал към котела, но когато приближавал, два ангела във вид на орли хванали Патрикий и го хвърлили в кипящата смола, та даже и костите му се разтопили. Като видели това, воините и народа се разбягали в ужас. А светецът, когото били довели при котела, останал сам да слави Бога; той преклонил колена, помолил се и от земята, където стоял, избликнал извор. При него дошли жрецът

Виталий и мнозина други езичници; научени на Христовата вяра, всички те били покръстени от свети Артемон.

В същата нощ към светеца дошъл глас свише:

- Остави този град и отиди в Асия, на мястото, известно с името Вули, което се намира на морското крайбрежие; там ще намериш Александър и майка му Пирония. Заедно с тях ще избавиш мнозина от бесове и ще излекуваш от болести и мнозина, просветени от теб със светлината на Христовото учение, ще прославят Бога.

С настъпването на утрото при светеца се събрали всички новопокръстени: а той, като взел Божествените Тайни, преподал им светото Тяло и честната Кръв Христови, с думите:

- Този хляб е Тялото Христово, а тази чаша е Кръвта Христова, пролята за вашите души; пазете се, чеда, да не би някой от вас да отпадне от Христовата любов, останете непоколебими във вярата, а на мен ми се заповяда да отида в Асия.

Кесарийският епископ, щом научил какво се е случило със свети Артемон и разбрал, че е кръстил мнозина и поучава, като проповядва Евангелието, дошъл при него и при християните и го приветствал с целувка; после извършил молитва, отбелязал мястото, където мъченикът е страдал, и покъсно построил тук църква; а от онези, които свети Артемон покръстил, едни поставил за презвитери, други за дякони, а Виталий за епископ и му подчинил палестинската област. Свети Артемон, като се простил с епископа и народа, се отправил към посочената му асийска страна; по пътя бил вдигнат от ангел и поставен на мястото, открито му във видението; тук, с Божията помощ, той извършил много велики чудеса и обърнал мнозина към Господа, като ги научил на евангелската истина. По време на една негова проповед

езичници го заловили и го посекли с меч, и той заминал във вечните обители, за да получи венец от Христа, нашия Бог, на Когото с Отца и Светия Дух слава и поклонение във вечни времена. Амин.

Страданиято на свети мъченик Крискент (III в.)

Този свети мъченик е роден в град Мир Ликийски. Произхождал от знатен род и бил много известен човек. Като гледал колко много хора се покланят на идолите, веднъж влязъл сред тълпата идолослужители и започнал да ги убеждава да изоставят езическите заблуди и да се обърнат към Христа, за да бъдат спасени. Когато управителят на областта научил това, заповядал да го заловят и да го доведат на съд при него. Той започнал да разпитва светеца как се казва баща му и какво е неговото име, но Крискент нарекъл себе си само християнин и не му отговорил нищо друго. Тогава управителят казал:

- Принеси само привидно жертва на идолите, а в душата си

остани почитател на твоя Бог.

Но светият мъченик с негодуване отхвърлил това предложение и изповядвайки истината пред всички, отговорил на управителя:

- Не е възможно тялото да върши различно от онова, което мисли душата, защото душата управлява и движи тялото.

След това го повесили и стъргали тялото му, а после напалили пещ и когато се нагорещила, го хвърлили в нея. Така светият предал духа си на Господа.

В памет на света мъченица Томаида (476 г.)

Света Томаида се родила в град Александрия от благочестиви родители, които дали на дъщеря си истинско християнско възпитание и я обучили да чете книги. На петнадесет години я омъжили за един юноша християнин. В дома на мъжа си света Томаида живеела честно, уважавана от всички за целомъдрието си, кротостта, незлобието и другите

добри черти на характера си. Заедно с тях под един покрив живеел и бащата на мъжа ѝ, нейният свекър. Прелъстен от красотата на снаха си и разпалван от плътска страст, чрез действието на сатаната замислил нещо лошо: търсел удобно време за греховно общуване с нея и като не намирал, се ограничавал с това, всеки ден, сякаш с бащинска ласка, да я прегръща и целува. А света Томаида поради целомъдрието си не допускала, че свекър ѝ може да има нечисти помисли и затова не намирала нищо осъдително в неговото отношение към нея. Тя била убедена, че това е неговата бащинска любов към нея, и почитайки свекър си като баща, държала се с него с особено строга срамежливост.

Мъжът на Томаида бил рибар и една нощ дошли негови другари по занаят и го отвели със себе си на риболов. Като се възползвал от излизането на сина си, баща му отишъл при Томаида и започнал да я уговаря да съгреши. Тази толкова неочаквана опасност я довела до ужас и тя започнала да се съпротивлява на безумния старец, като му говорела:

- Какво правиш, тате? Прекръсти се и си иди: сатаната ти внушава тези мисли.

Но старецът не слушал увещанията ѝ и се мъчел да я склони, като прибегнал към безсрамни думи и действия. Света Томаида, изпълнена със страх Божий и целомъдрие, оказвала на свекър си твърда съпротива: молела и го убеждавала да се откаже от беззаконното си нечестиво желание. Но колкото по-силно му се противопоставяла, толкова по-настойчиво той я принуждавал, и се разпалвал като от огън от нечистата похот. На стената над леглото висял меч; старецът го свалил, извадил го от ножницата и започнал да заплашва света Томаида:

- Ако не ме послушаш, ще ти отсека главата с този меч.

Тя отвърнала:

- Дори да ме насечеш на парчета, никога няма да се съглася на такова беззаконно дело.

След тези думи старецът изпаднал в ярост и с такава сила ударил снаха си с меч, че я убил, като разсякъл тялото ѝ. Блажената Томаида предала душата си в Божиите ръце и приела славен мъченически венец за своята чистота и целомъдрие: тя се борила с греха до проливане на собствената си кръв и положила душата си за Божия закон, като предпочела да умре, вместо да разгневи Бога и да оскверни своето тяло и леглото на мъжа си.

Божие наказание начаса постигнало убиеца: с ослепяла душа той загубил и зрението си и като хвърлил меч, търсел вратата, за да излезе от дома и да изчезне безследно, но опипвайки стените, съвсем не можел да намери изхода и бил принуден да остане в стаята. В това време дошли и други рибари, чукали на вратата и викали сина му за ловитба. Бащата отвърнал:

- Синът ми вече отиде да лови риба. Покажете ми вратата, защото не мога да я намеря.

Те отворили вратата, влезли и видели старецаа, който с окървавени ръце и дрехи пипнешком се мъчел да намери изхода, и жената, разсечена на две, която лежала в кръв на земята. От тази гледка изпаднали в ужас и запитали:

- Какво значи това? Кой и защо е извършил такова злодеяние?

Тогава старецът им разказал греха си и помолил да го отведат при съдията, за да приеме достойно за делата си наказание. Когато мъжът на света Томида се върнал от работа и разбрал какво е станало, изпитал безутешна скръб и срам: той оплаквал своята целомъдрена съпруга и се срамувал от

беззаконния си баща, който, без да се бои от Бога, извършил гнусно престъпление и покрил със срам старините си. Старецът бил предаден на съд и наказан чрез посичане с меч. При тялото на убитата се стекло множество народ от цяла Александрия; всички се чудели на това невероятно и ужасно събитие и хвалели целомъдрието на света Томаида.

Случайно по това време в Александрия се намирал преподобният Даниил скитски; той казал на ученика си:

- Сине мой, да идем да погледнем светата девойка.

Те изпълнили желанието си и се отправили към октодекатския, тоест осемдесетия, манастир. Монасите от този манастир посрещнали с чест преподобния отец, като искрено го приветствали. Като им разказал за страданията на света Томаида, той им дал такова нареждане:

- Идете и донесете тук нейното свято тяло, защото то не трябва да лежи заедно с миряните, а със светите отци.

Някои от братята се смутили от нареждането да положат тялото на жена заедно с отците. Но преподобният им отвърнал:

- Девойката, която не искате да донесете тука, е майка за мен и за вас: тя умря заради целомъдрието си.

Тогава монасите, като не смеели повече да противоречат на светия отец, отишли, взели тялото на света Томаида и го погребали с чест в манастирската гробница. След това преподобният се простил с отците и си отишъл в своя скит.

Един брат от неговия манастир изпитвал силни нападения от плътските изкушения. Той отишъл при преподобния Даниил и му разкрил своята силна борба с плътските страсти. Преподобният му казал:

- Иди в октодекатския манастир и така се помоли в манастирската гробница: “Боже, по молитвите на мъченица Томаида помогни ми и ме избави от блудната похот!”. Надявай се на Бога и ще се избавиш от изкушенията - добавил преподобният отец.

Братът тръгнал и изпълнил точно всичко, което му наредил преподобни Даниил, и наистина напълно се освободил от плътските изкушения. Като се върнал в скита, паднал в нозете на преподобни Даниил и му казал:

- Чрез молитвите на света Томаида и твоите, отче, Бог ме избави от блудната похот.

Старецът запитал:

- По какъв начин беше освободен?

Братът отвърнал:

- Като направих дванадесет молитви и се помазах с елей от кандилото при гроба на светата мъченица, положих глава на гробницата ѝ и заспах. И ето че ми се яви светла девойка, света Томаида и каза: “Отче, приеми това благословение и си иди с мир в твоята килия”. Аз приех благословието и се събудих, като почувствах, че окончателно съм освободен от плътската страст. Не знам какво всъщност означава преподаденото ми насън благословение от светицата, но добре съзнавам, че съм избавен от страстите.

Преподобни Даниил казал, след като братът свършил разказа си:

- Толкова велико дръзновение имат пред Бога онези, които се подвизават за своето целомъдрие.

През останалото време на живота си този брат повече никога не изпитал изкушения от страна на плътта и славел

Бога и света мъченица Томаида, своята изцелителка. Така постъпвали и други, смущавани от подобни страсти: идвали при гроба на света Томаида и получавали облекчение и освобождение от плътските страсти заради нейните свети молитви; те славели светата мъченица, прославяйки едновременно Христа Господа, на Когото с Отца и Светия Дух подобава чест и поклонение навеки. Амин.

Молитва мученице Фомаиде Александрийской (Египетской)

О, всехвальная мученице Фомаидо! За чистоту супружества даже до крове подвизавшись и целомудрия ради душу свою положивши, достойна пред Господем обрелася еси, во еже в лице преподобных дев почтенней тебе быти. Услыши нас молящихся тебе: и якоже древле боримии от плоти целительницу ты имееху, по дарованней тебе от Бога благодати, сице и ныне прибегающим ко предстательству твоему подаждь отраду и освобождение от плотския брани, и целомудренное житие и незазорное в супружестве и девстве пребывание твоими богоприятными молитвами всем исходатайствовать потщися, яко да телеса наша храм живущаго в нас Святаго Духа будут. О, избранная в женах и верная раба Христова! Помози нам, да не погибнем со страстьми и похотьми нашими, но да управимся умом нашим и укрепимся сердцем нашим во всяком благочестии и чистоте, славяще твою помощь и предстательство, благодать же и милость Троицаго Бога, Отца, и Сына, и Святаго Духа, во веки веков. Аминь.

ЧЕТИ-МИНУТЫ НА СВ. ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ

Минея. Апрель

Святаго священномученика Артёмона

НА ВЕЧЕРНИ:

На Господи, воззвах: стихиры, глас 1.

Подобен: Небесных чинов:

Со безплотными совокупился еси, / на земли живый, / и с ними непрестанно служиши Троице, / Артёмоне Богоблаженне. / Отонудуже присно, яко Небесный человек ходя, / Вышним учиши земных Божественным чудесем.

Божественным сиянием озаряемь, / многими муками изнурил еси твое тело, / к невестественней преставился зарь, / еюже разрешил еси мольбами твоими / страстей омраченную ночь, мудро, / озаряя души наша.

О творящих твою память, / священномучениче, верно, / и многия подвиги честнаго твоего мучения поющих / не престаи моля присно сохранить от бед и скорбей / и будущия избавитися сим тли, / Артёмоне мучениче, Богопроповедниче.

Слава, и ныне,

Богородичен:

Нравом гнилым поползся, ниц лежю, / и к Твоей, Дево, притекаю тишине: / от бури сопротивных / и искушений многообразных мя избави, / да пою Твою благодать непрестанно, / Богородице Мати Приснодево.

Крестобогородичен:

У Креста предстоящи Сына и Бога Твоего / и долготерпение Того смотряючи, / глаголаше, плачущи, Мати Чистая: / увь

Мне, Чадо сладчайшее,/ что сия страдаши несправедно, Слово Божий,/ да спасеши человечество?

Канон, егже краеграние по алфавиту. Глас 8.

Песнь 1

Ирмос: *Воду прошед, яко сушу,/ и египетскаго зла избежав,/ израильтянин вопиаше:/ Избавителю и Богу нашему поим.*

Отверзая разума сокровища, Податель/ и сих благодать подавает обильно словес/ верою восхваляющим страдальца Его Артемона.

Стрелю пресладкия любви Христовы уязвена/ от юности ты, мудре, телесное пристрастие,/ Артемоне, Сего любви не отсече.

Писания приник прилежно Божественнаго во глубину, Артемоне,/ извлекл еси мудре разума лучшаго богатство,/ имже вся верныя обогатил еси.

Богородичен: Земнороднии рождеством Твоим от земли к высоте Небесней/ вознесохомся воистинну, Чистая Богородице,/ и Ангельским ликостоянием причтохомся.

Песнь 3

Ирмос: *Ты еси утверждение/ притекающих к Тебе, Господи,/ Ты еси свет омраченных,/ и поет Тя дух мой.*

Силою Духа одаян, победил еси ополчения,/ яже на Зиждителя, Артемоне вседоблий.

Угасил еси пещь безбожия, преподобне,/ страдальческих кровей твоих одождени, Артемоне преславне.

Кипя Божественным рачением и разжигаемь Божественною любовью, преподобне,/ за сию пострадал еси.

Богорóдичен: Разреши́ рождество́ Твое́ грехо́в на́ших,
Чи́стая, вины́/ и правдо́ю вся ве́рныя связа́.

Седáлен, глас 4.

Подóбен: Ско́ро предвари́:

Испове́дании священными подо́бствовав и мученически
жизнь соверши́в,/ к Небеси́ востéкл еси́, Артёмоне му́дре,/
венéц неувяда́емый от Бо́га приéм. / Тем святу́ю твою́
пра́зднуем па́мять, вопиюще:/ помяни́ ны, священномучениче,
Христу́ предстоя́.

Сла́ва, и ны́не, Богорóдичен:

Обнови́ла еси́, Чи́стая, Божество́м Твои́м/
истле́вшее во страстéх земнорóдных мёртвенное существо́/ и
воздвигла еси́ вся от сме́рти к животу́ нетлéния. / Тёмже Ты по
до́лгу блажи́м вси, Де́во препросла́вленная,/ я́коже прорекла́
еси́.

Крестобогорóдичен:

На Крестé Ты возвы́шена я́ко узрэ Пречи́стая Ма́ти Твоя́,
Сло́ве Бо́жий,/ ма́терски рыда́ющи, веща́ше:/ что́ но́вое и
странное сиé чу́до, Сы́не Мой?/ Ка́ко, Жизнь всех, вкуша́еши
сме́рти,/ оживи́ти мёртвыя хотя́, я́ко Милосéрд?

Песнь 4

Ирмо́с: Услы́шах, Го́споди,/ смотре́ния Твоего́ та́инство,/ /
разуме́х дела́ Твоя́,/ и просла́вих Твое́ Божество́.

Же́ртва твоя́, сла́вне, на же́ртвенник Небе́сный вознесéся/ и
благоприятна Влады́це всех ны́не бысть.

В видéние лу́чшее возне́с ум, Артёмоне преподо́бне,/ /
научи́лся еси́ та́ин Христо́вых,/ за ни́хже и пострада́л еси́.

Водрузи́вся на недви́жимем ка́мени Зижди́телевы,
преподо́бне, любве́,/ прило́ги и трево́лнении враго́в не
поколеба́лся еси́ весьма́ мы́слию.

Богоро́дичен: Яко неисто́щяемое, Влады́чице, Ты дарова́ний
сокро́вище иму́ще,/ незави́стныя да́ры чудес от Тебе́ вси
приёмлем.

Песнь 5

Ирмо́с: *Просвети́ нас повеле́нии Твои́ми, Го́споди,/ и
мы́шцею Твоею́ высо́кою/ Твой мир пода́ждь нам,/*
Человеколю́бче.

Волна́м, му́дре, безбо́жия запрети́в,/ спасл еси́ лю́ди
благопокорли́выя,/ наста́вь во пристáнище ве́ры.

Свети́льник све́тел, в но́щи ле́сти, преподо́бне,/ возсия́в
добродете́лей све́том Богоразу́мия,/ на свет челове́ки напра́вил
еси́.

Таи́нник Христо́в быв, Арте́моне преподо́бне, неизрече́нных
таи́н,/ себе́ прине́сл еси́ Тому́ приятно́му жер́тву страда́нием.

Богоро́дичен: От скве́рны мя страсте́й и окаля́ния очи́щши,/
ду́шу мою́, Богоневе́сто, Твои́ми моли́твами чи́сту Бо́гу
предста́ви.

Песнь 6

Ирмо́с: *Очи́сти мя, Спа́се,/ мно́га бо беззакóния моя́,/ и из
глуби́ны зол возведи́, мо́люся,/ к Тебе́ бо возопи́х, и услы́ши
меня́,/ Бо́же спасе́ния моего́.*

Зако́нно за Христа́ страда́в, Арте́моне,/ обличи́л еси́
беззакóнующих враг злочестиво́е веление́,/ те́мже зако́нен
му́ченик показа́лся еси́, Божество́нными побе́дами венча́емь.

Изсуши́в му́тныя пото́ки безбо́жия словес твои́х огне́м,/

свѣтлыя источил еси́ ре́ки ве́ры Богоразу́мيا ве́рным,/ Арте́моне преподо́бне.

Вооружив, сла́вне, по́мысл на борите́ля зми́я,/ до́блим соплетѣ́нием, Арте́моне, низложив егó, ме́ртва показáл еси́/ и от Го́спода побѣды венѣц прия́л еси́.

Богорóдичен: Быхом ме́ртвии, безсме́ртни Божѣ́ственною благода́тию рожде́ства Твоегó/ и тлѣ́ния пе́рваго избáвихомся, Богорóдице Чистая,/ и нетлѣ́ния оде́ждею украси́хомся.

Песнь 7

Ирмо́с: *От Иуде́и доше́дше, о́троцы/ в Вавило́не иногдá/ ве́рою Трóйческою пла́мень пе́щный попра́ша, пою́ще:/ о́тцѣв Бо́же, благослове́н еси́.*

Огнем распáляемъ Божѣ́ственною Влады́ки лю́бовию, му́чениче сла́вне,/ в по́двиг трудо́в усер́дно во́лею втекл еси́, зовый:/ о́тец на́ших Бо́же, благослове́н еси́.

Си́лою Паракли́товою облече́н, му́чениче, я́ко апо́столи,/ прѣлести ополче́ния до́блим терпе́нием победив, пел еси́:/ о́тец на́ших Бо́же, благослове́н еси́.

Целому́дрием жити́е украсив и те́ло чистото́ю,/ чи́сто Христу́, Арте́моне, священноде́йствовал еси́,/ поя́ и воспева́я благодарственна́я:/ о́тец на́ших Бо́же, благослове́н еси́.

Богорóдичен: Да вся привлече́т к Небе́сней сла́ве Творе́ц всегó,/ из Тебе́, Богороди́тельнице, благоизво́ли роди́тися/ и с на́ми я́ко Человеколю́бец и Благоде́тель Бог плóтию пожи́ти.

Песнь 8

Ирмо́с: *Царя́ Небе́снаго,/ Егóже пою́т во́и Ангельстии,/ хвалите́ и превозноси́те во вся ве́ки.*

Царя́ Небе́снаго, я́коже предпочѣ́л еси́ по досто́янию от всех

земных,/ с Сим во веки, Артёмоне, срадуешься.

Превознесена ты душею к Зиждителю,/ приложи мучителей,
страстотерпче, никакоже Сего отвлекоса любве.

Света Божественного блистаньи, страстотерпче,
просвещая,/ вшед в незаходимый жертвенник таин,/ яко
тайник неизреченных.

Богородичен: Иже человеческое естество приемый,
Богородице,/ из Тебе паче ума и слова/ сыны человеческия
содела свойственны.

Песнь 9

Ирмос: *Воистинну Богородицу,/ Тя исповедуем,/ спасеннии
Тобою, Дево Чистая,/ с Безплотными лики Тя величающе.*

Зиму безбожия, мучениче, претек, во благочестия весну
достигл еси/ и солнца славы света сподобился еси.

Душевными и разумными очесы/ провидев одесную тебе
стояща Господа,/ не колебался еси мук, Артёмоне, волнами.

Яко Божественныя неизреченныя славы, страстотерпче,/
сподоблься со страстотерпцы и ученики Христовы,/ о нас
умоли Сего, яко Благоутробнаго.

Богородичен: Свыше, Богородице, Твоим благоутробием
нашу нищету посети/ и от тли и бед нас избави.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

**ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И
ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА**

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА
ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА
БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО